

KORROZYWA (5) *sb f*

-rr- (4), -r- (1).

Teksty nie oznaczają ó; a jasne.

sg G korrozywy (2). ◇ I korrozywą (2). ◇ pl I korrozywami (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

lek. Gryzący, środek lekarski o przykrym smaku, podawany doustnie lub przykładany do ran [wygryzający – corrosivus Cn] (5) : RejPos 211; Ale iáko ítaremu á zástárzálemu cielesnemu wrzodowi korrozywy y inych przykrich rzeczy y gryzących kauteriey potrzebá RejZwierc 60v.

Szereg: »agaryk i korrozywa« (1): Ale gdy też obaczy [doktor] iżby sie łzyrzyć ábo zápalác chciała [wada w ciele]/ to iuż mocno ágáryku dokláda y korrozywami záfypuie. RejZwierc 78v.

W przen (2) : Bowiem ten wrzod łákomítwo cícho sie zákrada/ A potym sie zyątrzywłzy/ włzytkim ciálem włada Z młodu mu korrozywy po trofze przymiełzay RejWiz 191.

Wyrażenie: peryfr. »korrozywa żelazna« = kajdany (1): Ale iż náłze przyrodzeme íełth ták zgwałcone/ iż sie záwždy rychley ku gorłzemu niżli ku lepłzemu ciągnie/ nielza iedno ágárykiem dębowym co trzy látá rołł/ á korrozywą żelázną co ná łzyi álbo ná nogach brząka pohámowác go muśi. RejZwierc [78²].

Szereg: »agaryk a korrozywa« (1): RejZwierc [78²] cf Wyrażenie.

AŻ